

Kız ve Küçük Geko

Jane MEADOW

Kız ve Küçük Geko

Jane MEADOW

Maya bahçesini dünyadaki her yerden çok severdi. Her sabah kırmızı spor ayakkabılarını giyer ve yeni ne var diye dışarı koşardı. Yaprak desenli sarı tişörtü ona her zaman bahçenin bir parçasıymış gibi hissettirirdi. Boynunda bir ipe asılı küçük bir büyüteç vardı, keşiflere hazırdı. Maya bugün harika bir şeyin beklediğinden emindi.

Ve öyleydi de! Sıcak taş duvarın üzerinde minicik bir geko hiç kıpırdamadan oturuyordu. Maya'nın parmağı kadardı, soluk yeşil derili ve yumuşak turuncu benekliydı. Büyük kehribar gözleri yavaşça kırıldı ve ona baktı. Maya nefesini tuttu ve sessizce yaklaştı. Küçük geko kaçmadı. O da en az Maya kadar meraklı görünüyordu.

O günden sonra geko her gün ziyarete geldi. Maya ona Küçük Yeşil adını verdi ve pürüzsüz bahçe duvarına tırmanışını izledi. Hızlı ve emin adımlarla yukarı çıkıyordu, geniş yassı parmakları taşa yapışıyordu. Sonra inanılmaz bir şey oldu! Çatı kenarının altında düşmeden baş aşağı asılı kaldı. Maya şaşkınlıkla nefes aldı. Bu kadar küçük bir canlı nasıl bu kadar büyük bir şey yapabilirdi?

'Merhaba, Kk Yeřil,' diye fısıldadı Maya, byteini kaldırarak. Mercekten gekonun parmaklarını yakından grd. Geniř ve yassıydılar, kk tepeler gibi ince ıkıntıları vardı. Geko bařını yana eėdi, sanki o da merhaba diyordu. Maya glmsedi. Yzlerce sorusu vardı ve cevapları nerede bulacaėını biliyordu.

O öğleden sonra Maya defteriyle kütüphaneye koştu. Gekolar ve inanılmaz ayakları hakkında okudu. Parmaklarındaki ince çıkıntılara seta deniyormuş ve bir kıldan bile küçükmüş. Neredeyse her yüzeye etki eden özel bir yapışma gücü kullanıyorlarmış. Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Demek böyle yapıyorsun!' dedi.

Bahçeye dönen Maya öğrendiklerini denedi. Küçük Yeşil'in parlak bir yaprağa, sonra pürüzlü bir tuğlaya, sonra da pencerenin pürüzsüz camına tırmanışını izledi. Her seferinde geko kusursuzca yapışıyor. Maya defterine resimler çizdi, parmak yastıklarını ve minik çıkıntıları etiketledi. Çalışırken kıvırcık topuzları zıplıyordu. Bilim bahçesinin her yerindeydi!

Bir gün Maya arkadaşı Sam'i görmeye getirdi. 'Bak!' diye fısıldadı. Küçük Yeşil baş aşağı asılıydı ve minik bir sinek yakalıyordu. Sam gözlerini kırıştırdı. 'Nasıl düşmüyor?' diye sordu. Maya sırttı ve çizimlerini gösterdi. 'Ayaklarında bir şeylere yapışan minik tüyler var,' diye açıkladı. 'Sihir gibi, ama bu bilim!' Sam çok şaşırıldı.

Maya herkesin Küçük Yeşil'i bilmesini istedi. Okuldaki bilim şenliğini düşündü. 'Projemi gekolar hakkında yapabilirim!' dedi annesine. Annesi gülümsedi. 'Kulağa çok ilginç geliyor,' dedi. Maya plan yapmaya başladı. Gekonun ayaklarını çizecek, setalar hakkında yazacak ve gekoların duvarlara nasıl yapıştığını gösterecekti. Paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Okulda Maya fikrini Bayan Reyes'e anlattı. Bayan Reyes yuvarlak gözlüklerini ve mavi hırkasını giymişti ve sıcak bir gülümsemeye dinledi. 'Ne harika bir keşif, Maya,' dedi. 'Geko projeni sınıfa sunmanı çok isterim.' Maya'nın kalbi sevinçle zıpladı. Cesur olacak ve bilimini herkesle paylaşacaktı.

Maya projesi için çok çalıştı. Küçük Yeşil'in ve yapışkan parmaklarının çizimleriyle büyük bir afiş yaptı. Basit bilgiler yazdı: gekoların seta denilen minik tüyleri vardır ve neredeyse her şeye yapışabilirler. Hatta keçe ve minik ip tüyler kullanarak bir geko ayağı maketi yaptı. Çalışırken büyütecini boynunda asılıydı.

Sunum günü geldi. Maya sınıfın önünde durdu, afişi arkasındaydı. Elleri biraz titriyordu ama derin bir nefes aldı. 'Bu Küçük Yeşil,' diye başladı. 'Her gün bahçeme geliyor. İnanılmaz ayakları sayesinde duvarlara tırmanabiliyor ve baş aşağı asılı kalabiliyor.' Sınıf merakla öne eğildi.

Maya maketini gösterdi ve minik setaların nasıl çalıştığını anlattı. 'Onları görmek için mikroskop gerekir, o kadar küçükler,' dedi. 'Ama gekonun neredeyse her şeye yapışmasına yardımcı oluyorlar.' Büyüteçini ve Küçük Yeşil'in bir fotoğrafını elden ele dolaştırdı. Sınıf arkadaşları hayranlıkla 'Ooo' ve 'Aaa' dediler. Bayan Reyes bile etkilenmiş görünüyordu.

Maya bitirdiğinde oda bir an sessiz kaldı. Sonra Bayan Reyes alkışladı ve herkes ona katıldı. 'Teşekkürler, Maya,' dedi Bayan Reyes. 'Bize en küçük canlıların bile büyük, büyüleyici şeyler yapabileceğini gösterdin.' Maya'nın çilli yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Gururlu ve mutlu hissetti. Gekosu ona çok şey öğretmişti.

O öğleden sonra Maya bahçeye döndü. Küçük Yeşil sanki biliyormuş gibi duvarda bekliyordu. 'Artık ünlüsün,' diye fısıldadı Maya. Geko büyük kehribar gözlerini kırptı ve duvara tırmanarak gösteri yaptı. Maya güldü. Etrafındaki minik, harika dünyayı izlemeyi ve merak etmeyi asla bırakmayacağını biliyordu.

Maya sıcak çimenlere oturdu ve defterini açtı. Küçük Yeşil'in baş aşağı asılı halini çizdi, geko yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. Altına yazdı: 'En küçük hayvanlar bile büyüleyicidir.' Büyütecine baktı ve gülümsedi. Kendi bahçesinde yapılacak daha çok keşif vardı.

Ve o günden sonra Maya keşfetmeye devam etti. Karıncaların kırıntı taşmasını ve örümceklerin ağ örmesini izledi. Ama geko Küçük Yeşil'in kalbinde her zaman özel bir yeri oldu. Pürüzsüz duvara her tırmanışını gördüğünde şunu hatırladı: harika şeyler yapmak için büyük olman gerekmez. Bazen en küçük canlılar en büyük dersleri verir.